

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: J. S.
X
zastoupen obecnou zmocněnkyní M. S.
X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2024, č. j. MPSV-2024/146407-913,
takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 6. 2024, č. j. MPSV-2024/146407-913, *se ruší* a věc *se vrací* žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce trpí paranoidní schizofrenií. Žádal o zvýšení příspěvku na péči, který pobíral z důvodu své závislosti na péči jiné osoby v I. stupni. Správní orgány jej nově uznaly závislým ve II. stupni. Podle žalobce však posudkoví lékaři řádně nezohlednili veškeré skutečnosti plynoucí z podkladů, které měli k dispozici. Soud mu dal za pravdu.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce požádal o změnu výše příspěvku na péči. Dosud byl závislým na péči jiné osoby v I. stupni. Úřad práce v domácnosti žalobce provedl sociální šetření. Institut pro posuzování zdravotního stavu poté dospěl k závěru, že žalobce nezvládá čtyři základní životní potřeby („potřeby“): *mobilita, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost*. Proto rozhodnutím ze dne 16. 2. 2024, č. j. 48661/2024/BAB, žalobcův návrh na změnu výše příspěvku na péči zamítl. Rozhodl, že žalobce bude i nadále pobírat příspěvek ve výši 880 Kč měsíčně.
3. Žalobce se odvolal a namítal, že posouzení jeho zdravotního stavu neodpovídá skutečnosti. Poukázal na rozpor mezi lékařskou zprávou jeho ošetřujícího lékaře a výsledným posouzením. Zvládání některých potřeb Úřad práce žalobci neuznal, protože u něj nezjistil duševní poruchu. Žalobce ale trpí paranoidní schizofrenií. Jeho stav je dlouhotrvající, nezlepšuje se a vyžaduje celodenní péči. Požadoval příspěvek pro IV. stupeň závislosti.
4. Rozhodnutím, ze dne 25. 6. 2024, č. j. MPSV-2024/146407-913 („rozhodnutí žalovaného“), žalovaný zvýšil žalobci příspěvek na péči na 4 400 Kč měsíčně od září 2023. Kromě čtyř uznaných potřeb uznal za nezvládanou také *orientaci*, neboť žalobce nemá přiměřené duševní schopnosti. Žalovaný vycházel zejména z posudku své posudkové komise. Ta konstatovala, že v popředí obtíží je zejména paranoidní schizofrenie s rozvinutým postprocesuálním defektem v oblasti emoční, sociální a výkonové.
5. Podle posudku se žalobce dokáže srozumitelně vyjadřovat mluvenou řečí a takto se domluvit s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby, je schopen chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, vytvářet rukou krátké psané zprávy, porozumět základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, jež jsou obecně používány, a také dokáže používat běžné komunikační prostředky.
6. U žalobce podle posudkové komise nelze prokázat postižení, které by bránilo ve výběru hotového nápoje či potraviny ke konzumaci, nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se a napít se, dodržovat případně stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu či přemísťovat stravu a nápoj na místo konzumace. Žalobce si u mí vybrat oblečení a obutí přiměřené okolnostem, dokáže rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, umí manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. Dokáže použít hygienické zařízení, provádět celkovou hygienu, dodržovat tělesnou hygienu, česat se, holit se. U žalobce nelze diagnostikovat zdravotní postižení, které by mu bránilo včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu a používat hygienické potřeby.
7. Posudková komise proto neshledala medicínské důvody pro nezvládání aktivit potřeb *komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby*. Přestože některé aktivity těchto potřeb žalobce vykonává složitěji či déle než zdravá osoba, ve výsledku je dokáže sám zvládnout. U aktivit daných potřeb nelze prokázat, že by je žalobce zcela nezvládal, nebo že by jejich zvládání bylo narušeno těžkým způsobem. Právě to je však rozhodným posudkovým kritériem.
8. Žalovaný dodal, že k neschopnosti zvládat neuznané potřeby může dojít například při anatomické nebo funkční ztrátě končetin nebo jejich podstatné části, při praktické a úplné nevidomosti obou očí a při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací. Takové problémy ale z posudku neplynou. U žalobce se neprokázala těžká porucha funkce nebo ztráta funkce duševních, mentálních, smyslových a fyzických schopností, která by

objektivně odůvodňovala neschopnost zvládat neuznané potřeby. Obtíže při zvládání některých aktivit neznamenají neschopnost zvládat příslušnou potřebu.

9. K námitkám ohledně rozporu lékařské zprávy a posudku žalovaný uvedl, že lékařská posudková služba posuzuje zdravotní stav oprávněné osoby pro účely sociálních dávek prostřednictvím lékařů, kteří mají specializovanou způsobilost v této oblasti. Při svém posuzování musí vycházet z lékařských nálezů, sociálního šetření a po vyhodnocení všech posudkově rozhodných skutečností zhodnotí, o jaký stupeň závislosti se jedná, přičemž musí být splněna podmínka dlouhodobosti nepříznivého zdravotního stavu. Posudková komise žalobcův zdravotní stav řádně přezkoumala. Zabývala se jednotlivými potřebami a jejich zvládání či nezvládání vyhodnotila v souladu s platnou legislativou.

III. Obsah žaloby

10. Žalobce namítá, že posudkoví lékaři dospěli ke svým závěrům, aniž by podrobněji zkoumali jeho zdravotní stav. Nepřizvali jej na své jednání, takže si nemohli učinit odpovídající představu o jeho postižení. Také nebrali ohled na lékařskou zprávu psychiatra MUDr. J. K. ze dne 21. 11. 2023 („zpráva Dr. K.“). Plyne z ní, že žalobce nezvládá devět z deseti potřeb. Posudek nezohledňuje ani skutečnost, že žalobcův zdravotní stav je dlouhodobý a neměnný. Rozhodnutí žalovaného proto stojí na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.
11. K žalobě žalobce doložil kromě zprávy MUDr. K. zdravotní záznam od stejného lékaře ze dne 2. 4. 2024, lékařský nález MUDr. H. J. pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení, a dále výsledek testu soběstačnosti a záznam ze sociálního šetření. Všechny tyto podklady měla k dispozici i posudková komise.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný uvedl, že pro závěr o nezvládání potřeb musí být v doložené zdravotní dokumentaci odpovídající medicínský korelát dokládající těžkou funkční poruchu. Nestačí konstatování, že určitou potřebu člověk nezvládá nebo vyžaduje pomoc.
13. Z dostupných podkladů nevyplývají takové skutečnosti, které by odůvodňovaly uznání dalších potřeb za nezvládané. Posudková komise jasně vymezila objektivní medicínské podmínky nutné pro nezvládání daných potřeb a aplikovala je na zdravotní stav žalobce zjištěný z doložené zdravotnické dokumentace. Posudek posudkové komise pak žalovaný vyhodnotil jako přesvědčivý, přezkoumatelný a bezrozporný. Žalovaný znovu popsal, proč žalobci neuznal za nezvládané potřeby *komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby*.
14. Posudková komise neshledala medicínské důvody pro nezvládnutí těchto potřeb, přestože některé z aktivit vykonává žalobce složitěji či déle než zdravá osoba. Posudková komise na svém jednání dne 14. 5. 2024 prostudovala veškerou dostupnou podkladovou dokumentaci včetně v žalobě zmíněných nálezů praktické lékařky MUDr. J. z 5. 10. 2023 a psychiatrických nálezů MUDr. K. z 2. 4. 2024 a 15. 4. 2024, testu soběstačnosti i sociálního šetření. Komise jednala v nepřítomnosti žalobce. Po prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že je dostatečná k projednání věci a k přijetí posudkového závěru i bez přítomnosti žalobce.
15. Osobní účast posuzované osoby při jednání posudkové komise není zákonnou podmínkou pro posouzení jejího zdravotního stavu. Samotnou neúčastí žalobce u jednání posudkové komise tedy nemohlo dojít a ani nedošlo k neobjektivnímu zhodnocení potřeb. Žalobce měl

možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Na jeho námitky žalovaný ve svém rozhodnutí reagoval.

V. Posouzení věci

16. Žaloba je důvodná.
17. Právní úpravu poskytování příspěvku na péči obsahuje zákon o sociálních službách a na něj navazující vyhláška č. 505/2006 Sb. („vyhláška“).
18. Podle § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách platí, že nárok na příspěvek na péči má osoba uvedená v § 4 odst. 1 zákona o sociálních službách, která „z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.“
19. Zákon rozlišuje čtyři stupně závislosti, v závislosti na tom, kolik potřeb osoba nezvládá z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (blíže k jednotlivým stupňům viz § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách). Těchto potřeb je celkem deset: *mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost* (§ 9 odst. 1 zákona o sociálních službách). Jejich podrobnější vymezení pak uvádí příloha č. 1 k vyhlášce. Podle § 2a vyhlášky přitom platí, že k závěru o závislosti posuzovaného na pomoci jiné osoby při zajištění některé z potřeb postačí, *pokud nezvládá byť jen jedinou z aktivit vyjmenovaných v této příloze*.
20. Ustanovení § 1 odst. 4 vyhlášky současně dodává, že „[z]a neschopnost zvládání (...) potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout (...) potřebu v přijatelném standardu (...). *Přijatelným standardem se rozumí zvládání (...) potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.*“ [zvýraznění doplnil soud].
21. Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí v současné době Institut posuzování zdravotního stavu a posudková komise žalovaného. Při posuzování stupně závislosti se vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře (§ 25 odst. 3 zákona o sociálních službách).
22. Posudek je pak pro správní orgány stěžejním důkazem. Jeho povahou a požadavky, které je na něj třeba klást, se již opakovaně ve své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud. Posudek musí být podle jeho judikatury *jednoznačný, určitý, úplný a přesvědčivý*. Tyto náležitosti splňuje, pokud se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav musí poté popsat dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly

žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Ads 299/2014-25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018-17).

23. Nejvyšší správní soud ve vztahu k nakládání s posudkem v řízení dovedl, že „se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti.“ (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, a ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104). *Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou potřebu považují za zvládanou, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32).
24. Žalobce namítá, že žalovaný vycházel z neúplného posudku, protože posudková komise nezohlednila skutečnosti týkající se jeho zdravotního stavu, které dokumentuje zejména zpráva Dr. Knoppa, který je jeho ošetřujícím psychiatrem. Žalobce neuvádí konkrétně, které z pěti neuznaných potřeb podle něj měly správní orgány uznat za nezvládané. Pouze stručně tvrdí, že ze zprávy Dr. Knoppa plyne nezvládnání celkem devíti potřeb.
25. Tento nálezní uvádí: „S ohledem na dosavadní průběh vhodná a při opakovaných, častých psychotických dekompenzacích i nutná dopomoc a doprovod k čerpání lékařské péče. Neuspokojivě kompenzovaný stav v oblasti kognitivních a exekutivních funkcí v důsledku chomifikovaného psychotického onemocnění s potřebou dohledu, dále nutnost dohledu nad výběrem oblečení stejně jako dbát nad ústrojným uspořádáním správné vrstvení oděvu, dohled nad hygienou, dodržováním pravidelného užívání léčiv, adekvátním příjmu stravy a tekutin a dodržováním hygienických návyků, dále nutná asistence rodiny při obstarávání veškerých osobních záležitostí, u pac. nutné strukturování denních aktivit a dohled a zařizování i běžných občanských potřeb pro pacienta.“ Z obsahu této lékařské zprávy je zároveň zřejmé, že se nejedná pouze o subjektivně udávané potíže pacienta, ale o hodnocení zdravotního stavu a jeho dopadu na žalobcův každodenní život ze strany žalobcova ošetřujícího lékaře.
26. Zpráva Dr. K. tak naznačuje možné problémy žalobce se zvládnutím potřeby *stravování* (nutný dohled nad adekvátním příjmem potravy a tekutin), *oblékání a obouvání* (nutný dohled nad výběrem oblečení a jeho vrstvením), *tělesná hygiena* (nutný dohled nad dodržováním hygienických návyků). Naopak ohledně *komunikace* nebo *výkonu fyziologické potřeby* z této lékařské zprávy nic neplyne. Ani žalobce neuvádí žádné konkrétní důvody, proč by tyto dvě potřeby nezvládal. Soud se proto zaměřil na uvedené tři sporné potřeby. A musel dát žalobci za pravdu, že *rozhodnutí žalovaného ani posudek posudkové komise neposkytují dostatečně jednoznačnou a přesvědčivou odpověď* na to, proč žalovaný s posudkovou komisí žalobci neuznali i tyto potřeby za nezvládané. Posudek posudkové komise nelze ve vztahu k těmto potřebám považovat za úplný a přesvědčivý.
27. Ve vztahu k jednotlivým aktivitám posuzovaným v rámci *stravování* lze souhlasit s tím, že u žalobce zřejmě neexistuje medicínský důvod, aby si nedokázal nalít si nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim (žádný nemá) nebo přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. Zvládnutí těchto aktivit je závislé

zejména na fyzických nebo smyslových schopnostech člověka. Ty má žalobce v pořádku. S ohledem na obsah zprávy Dr. K. jsou zde však pochybnosti, nakolik žalobce dokáže bez dohledu nebo pomoci vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny nebo konzumovat stravu v obvyklém denním režimu. Tyto pochybnosti potvrzuje i obsah sociálního šetření, ze kterého vyplynulo, že žalobce jídlo je nutné žalobci naservírovat a pokud nechce, tak nejí. Neohlídá si stravovací ani pitný režim a neřekne, jestli má hlad nebo žízeň.

28. *Oblékání a obouvání* je zvládané, pokud člověk zvládne: 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. Žalobcův ošetřující lékař konstatuje, že žalobce bez dohledu nezvládne výběr oblečení a jeho správné vrstvení, tedy první a druhou aktivitu. Také podle výsledku sociálního šetření si žalobce nedokáže vybrat oděv vhodný vzhledem k situaci.
29. Pokud jde o *tělesnou hygienu*, je nutné, aby osoba zvládala (mimo jiné) dodržovat tělesnou hygienu a provádět celkovou hygienu. Podle žalobcova psychiatra je u žalobce nezbytný dohled nad dodržováním hygienických návyků. To opět potvrzuje i sociální šetření. Žalobce si podle něj sice omyje obličej a ruce, ale nezvládne sám celkovou hygienu, třese se, padá a potřebuje pomoc druhé osoby. Většinou hygienické úkony odmítá.
30. Z těchto podkladů tedy plynou konkrétní pochybnosti ohledně toho, nakolik žalobce zvládá některé z aktivit v rámci potřeb *stravování, oblékání a obouvání* a *tělesná hygiena*. Soud by proto očekával, že se z posudku dozví, proč posudková komise naopak nepovažuje tyto aktivity za nezvládané, resp. proč uváděné problémy nemají dostatečnou relevanci k tomu, aby znamenaly nezvládnání těchto dvou neuznaných potřeb. Takovou odpověď však v samotném posudku ani v navazujícím rozhodnutí žalovaného bohužel nenašel.
31. Žalobce přitom již ve svém odvolání poukazoval na to, že posudek institutu nezohledňuje obsah lékařské zprávy Dr. K. Žalovaný ovšem ve svém rozhodnutí na tuto námitku reagoval pouze stručně a zcela obecně tak, že posuzování zdravotního stavu je úkolem posudkových lékařů, kteří k tomu mají odbornou kompetenci. Soud samozřejmě uznává, že závěry ošetřujících lékařů nejsou pro posudkovou komisi závazné, neboť tito lékaři (obvykle) nemají specializaci z oblasti posudkového lékařství. To však neznamená, že je posudková komise může přehlížet. Tím spíš, pokud ošetřující lékař – stejně jako v tomto případě – byl jediným, kdo žalobce i skutečně osobně vyšetřil. Je akceptovatelné, pokud posudková komise po komplexním posouzení zdravotního stavu dojde k jinému závěru. V takovém případě je však zcela zásadní, aby tento svůj odlišný závěr srozumitelně vysvětlila. To se bohužel nestalo. A žalovaný to uznal, aniž by od komise požadoval další doplnění posudku.
32. Žalobce zvládá jednotlivé aktivity dotčených potřeb po fyzické stránce. *Trpí ovšem specifickým psychickým onemocněním*. Bylo proto nezbytné, aby se posudková komise zaměřila na mentální rozměr zvládání sporných potřeb. Nestačí, že v posudku pouze obecně uvede, že neshledala medicínský důvod k tomu, aby žalobce nezvládal jednotlivé aktivity sporných potřeb. Takovéto zjednodušující a nicneríkající konstatování totiž soudu neumožňuje přezkoumat úplnost posudku, tj. otázku, zda posudkoví lékaři při posuzování zdravotního stavu žalobce skutečně zohlednili všechny relevantní skutečnosti.
33. V obdobném duchu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 1. 2. 2022, č. j. 1 Ads 482/2020-33, uvedl: „Odůvodnění posudku posudkové komise musí být opřeno o zcela individuální poznatky týkající se funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého stavu

účastníka řízení na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby, nikoliv pouze o obecné negativní vymezení, že účastník řízení netrpí závažnějšími zdravotními postiženími, která by implikovala nezvládání uvedených základních životních potřeb.“ (viz bod 21 citovaného rozsudku).

34. Pokud tedy z podkladových materiálů plynou pochybnosti o zvládání některých aktivit, měl by posudek poskytovat srozumitelné vysvětlení, proč i přesto danou aktivitu, resp. potřebu považuje za zvládanou. I Nejvyšší správní soud zdůrazňuje: „[j]estliže v řízení o příspěvku na péči vzniknou pochybnosti o tom, zda je posuzovaný schopen zvládat určité dílčí aktivity základní životní potřeby, nepostačí pro zachování úplnosti, správnosti a přesvědčivosti posudku tyto pochybnosti rozptýlit paušálním tvrzením, že příslušnou základní životní potřebu posuzovaný zvládá. Naopak je nutné se detailně zabývat spornými dílčími aktivitami a doložit na zjištěném skutkovém stavu, zvládá-li je posuzovaný v přijatelném standardu.“ (rozsudek ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27, bod 31). Takové odůvodnění však v posudku i v rozhodnutí žalovaného chybí, přestože pochybnosti o zvládání výše uvedených tří neuznaných potřeb v řízení vyvstaly.
35. Žalovaný tedy v napadeném rozhodnutí obsah nedostatečného posudku komise pouze převzal. Skutečné a kritické zhodnocení posudku ovšem neprovedl. Hodnocení posudku komise je zcela formální. Žalovaný se reálně vůbec nezabýval tím, zda posudek komise dostatečným způsobem zohlednil skutečnosti plynoucí z lékařské zprávy Dr. K. a z výsledku sociálního šetření.
36. Soud netvrdí, že žalobce definitivně nezvládá potřeby, které žalovaný a posudková komise uznali za zvládané. Takový závěr by byl v tuto chvíli předčasný. Nicméně způsob, jakým žalovaný a posudková komise pojali své rozhodnutí a posudek, nenásvědčoval tomu, že by své závěry měli dostatečně podložené. Neplynou z nich jasné a přesvědčivé důvody, pro které žalobce považují za závislého na péči jiné osoby toliko v druhém stupni. Žalovaný a posudková komise proto budou muset přistoupit k novému posouzení věci. A vytýkaných vad se v novém rozhodnutí, resp. posudku vyvarovat.
37. Pro úplnost soud dodává, že žalobcem doložený test soběstačnosti ani nález MUDr. J. nemají pro posouzení této věci přílišný význam. Lékařský nález podává pouze dílčí informace týkající se žalobcovy *mobility* a *orientace*. Tyto dvě potřeby mu však žalovaný uznal za nezvládané. Ve vztahu k ostatním potřebám z nálezu nic neplyne. Pokud jde o test soběstačnosti, ten nelze považovat za podklad, který by objektivně popisoval žalobcův zdravotní stav.

VI. Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost a nedostatečně zjištěný skutkový stav. Věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). Podle § 78 odst. 5 soudního řádu správního v dalším řízení správní orgány váže právní názor soudu.
39. V dalším řízení si žalovaný bude muset vyžádat doplnění posudku posudkové komise. V něm se posudková komise podrobně vyjádří ke sporným potřebám *stravování*, *oblékání* a *obouvání* a *tělesné hygieny*. Je nutné vyžadovat, aby v případě, že posudková komise setrvá na svých závěrech, řádně zdůvodnila, proč zvládání těchto potřeb posoudila odlišně od ošetřujícího lékaře žalobce a výsledků sociálního šetření.

40. Výroky o náhradě nákladů řízení vycházejí z § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobci jako úspěšnému účastníku řízení vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žádné však ani přes výzvu soudu při jednání neuplatnil. Proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. A žalovanému coby neúspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 8. listopadu 2024

Martin Kopa, v. r.
samosoudce